

apuntar amb tota cura el ca-
lom, però el veig fallar.

No a part

intr. fallir 1; esp. no obrar alguna
cosa en un moment dret com hom
esperava. fallar una arma en
el moment de disparar-la. El pre
li ha fallat. Li ha fallat el peu
i ha caigut de cap a terra. | Just
tor-se, no veure.

fallar v. tr. Mater (una carta)
amb un atot gran no se'n té
cap del mateix coll per a pujar.
Amb quina carta has fallat la
meua esposa? ~~fallar~~